

Sygn. akt III KZ 38/15

POSTANOWIENIE

Dnia 27 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 27 maja 2015 r.,

zażalenia **F. Ł.**

na zarządzenie Sędziego Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 11 lutego 2015 r.,
sygn. II Kp 285/14, o odmowie przyjęcia kasacji

postanowił:

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 26 czerwca 2014 r. o utrzymaniu w mocy postanowienia prokuratora Prokuratury Rejonowej w Olsztynie z dnia 31 marca 2014 r. o odmowie wszczęcia śledztwa. W dniu 23 grudnia 2014 r., **F. Ł.** wniósł na to postanowienie „zażalenie” w którym zarzucił orzekanie przez sędziego wyłączanego od rozpoznania sprawy. Rzeczone zażalenie potraktowano w myśl art. 118 k.p.k., jako kasację, a następnie zarządzeniem Sędziego Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 11 lutego 2015 r., II Kp 285/14, odmówiono jej przyjęcia, jako niedopuszczalnej. W uzasadnieniu zarządzenia wskazano, że kasację od tego rodzaju postanowienia mogą wnieść tylko kwalifikowane podmioty wymienione w art. 521 k.p.k., tj. Rzecznik Praw Obywatelskich i Prokurator Generalny.

Na zarządzenie powyższe pokrzywdzony wniósł zażalenie, w którym podniósł szereg zarzutów dotyczących zasadności postanowienia z 26 czerwca 2014 r., oraz że zaskarżone zarządzenie zostało wydane przez sędziego wyłączanego od orzekania w sprawie.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z brzmieniem przepisów art. 519 k.p.k. strona postępowania nie jest uprawniona do wniesienia kasacji od postanowienia sądu utrzymującego w mocy postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa. Skarżący nie miał więc prawa wniesienia kasacji od postanowienia Sądu Rejonowego z 26 czerwca 2014 r.; kompetencją do zaskarżenia tego postanowienia dysponują wyłącznie podmioty wskazane w art. 521 k.p.k., tj. Rzecznik Praw Obywatelskich i Prokurator Generalny. W tego względu, „zażalenie” skarżącego z 23 grudnia 2014 r., trafnie potraktowane jako kasacja, należało uznać jako środek niedopuszczalny. W konsekwencji w pełni zasadne było wydanie zarządzenia o odmowie przyjęcia tego środka.

Nietrafny też okazał się zarzut skarżącego o wydaniu zaskarżonego zarządzenia przez sędziego wyłączanego od orzekania w sprawie. Z akt sprawy nie wynika, by wobec SSR I.B. zapadła decyzja o wyłączeniu jej od orzekania w sprawie II Kp 285/14, nie sposób też dopatrzeć się przyczyn wyłączenia *ex lege*, o których mowa w art. 40 k.p.k.

Wobec powyższego orzeczono jak na wstępie.